

Moje Slováček

www.boskovice.cz/zs/zs3

duben 2007

číslo 05

TÉMA: Recitace

Dne 15. 3. 2007 se sešli naši recitátoři, aby bojovali o prvenství za nejkrásnější přednes zvolené básně. Soutěžilo se ve 3 kategoriích: žáci 3. – 5. tříd, 6.a 7. tříd a 8.a 9. tříd. Přinášíme reportáž z průběhu soutěže na druhém stupni.

Ahoj Radku, kde to jsme? *No, taky nevím.* Hele, podívej se na tabuli - **Recitační soutěž.** *Aha.* Budeš něco recitovat? *Ne, ale podíváme se, jo?* Jasný. *Hele na tu porotu - paní učitelka Pulcová, Halouzková, Živná, Nečasová, Hrdličková, Bohatcová.* *Hmmm, velká a taky doufám, že správně rozhodnou o vítězi.* Hele, Radku, ticho, už to začíná. *Jo dobře.* No koukej, teď jdou deváťáčky nám říkat text a do toho hudba, poslouchej!! To je krásný, že? *No, kdyby tam byla auta, bylo by to lepší.* Ty jsi teda. A hele, šestáci a tolik jich je. *Hmm, máš pravdu, Lenko, je jich hodně.* A teď skupinka sedmaček.

Júúúúúúúúú, koukej, to jsou holky z naší třídy. No to víš brzo. *No tak já s vámi nechodím na záchody drbat.*

Přichází další skupinka a to jsou taky naše holky ze 7. H. Radku, už buď ticho, p. uč. Živná se na nás kouká. *No jo, no ☺.* Koukejme se, už jdou osmačky, to je rychlost. *No to je, je jich docela málo.* Hmm. A také deváťáci. No a to byl poslední účinkující. *Hmmm, to je škoda, mně se to, tak líbilo.* Vždyť už bude k 16:00. *Aha.* Hele, porota už to má vyhodnocený. Tleskej!!! *No jo.* No a je konec. *Hurááááá na počítač ☺.* Radku ☺!! *Tak zdár.* Ahoj

Petra Palbuchtová, 7. H

Recitační přehlídka ve skleníku

V úterý 20. 3. 2007 se konala ve skleníku v Boskovicích recitační přehlídka s názvem „Na křídlech poezie“. Recitace se zúčastnilo mnoho dětí ze ZŠ Boskovice, tedy ze všech tří budov.

Vždy to byli první tři vítězové ze školního kola z jednotlivých kategorií a škol. Asi o půl třetí jsme se tedy všichni recitátoři rozrecitovali a rozmlouvali. Ve tři hodiny začal program. Přehlídku uváděla naše šéfredaktorka, paní učitelka Pavla Živná. Na začátku vystoupil taneční soubor Borověnka a potom se začalo recitovat.

Nejdříve recitovali ti nejmladší se svými krásnými až pohádkovými básničkami. Byly to třetí, čtvrté a páté třídy. To byla první kategorie. Následovalo mnoho recitátorů druhé kategorie, šesté a sedmé třídy. Všichni měli opravdu hezké a zajímavé básničky. Mezi první a druhou kategorií bylo malé divadlo, které hrál divadelní kroužek z DDM.

Na závěr vystoupila třetí a poslední kategorie. Byli to žáci osmé a deváté třídy. V té jsem recitovala na konec i já.

Až na malou nervozitu se recitovalo velmi dobře. V sále vládla příjemná atmosféra. A i na malé výpadky paměti jsme všichni podali skvělý výkon. Také za to byla malá odměna. A tak tato přehlídka byla pěkné oživení zasněženého a mrazivého odpoledne.

Veronika Krahulcová, 9. F

Výsledková listina školních kol

Zde jsou uvedeni první tři vítězové jednotlivých kategorií školních kol, kteří naši budovu reprezentovali na recitační přehlídce v Zámeckém skleníku.

1. kategorie: 3. – 5. třídy

Zuzana Mynářová
Stanislav Dobrozemský
Michal Kučera

2. kategorie: 6. a 7. třídy

Kateřina Mynářová
Petra Grénarová
Daniel Štarha

3. kategorie: 8. a 9. třídy

Veronika Krahulcová
Tereza Šimonová
Ludmila Dobrozemská

ŠKOLNÍ PARLAMENT INFORMUJE

Dne 13. 3. 2007 se znovu sešli zástupci Školního parlamentu z jednotlivých tříd, kde se dozvěděli mnoho informací. Některé z plánovaných akcí již máme za sebou, vám přinášíme pouze stručný přehled a shrnutí.

Co se řešilo:

1) sběr papíru:

- Kdy bude? **26. 3. – 28. 3.**
- Odměna nejlepších sběračů – *dort*

2) sběr pomerančové kůry:

- stále pokračuje
- Kde se vybírá? *u kabinetu paní učitelky Dvořáčkové*
- V jakém stavu se vybírá? *pomerančová kůra musí být usušená! a bez dužin!*

3) duhový týden:

- Kdy bude? *přibližně v polovině dubna*
- Jak bude probíhat? *Každá třída si určí barvy na jednotlivé dny v tomto týdnu. A ty dny si musí na sebe vzít oblečení v určené barvě*

Celý týden, kdy tato akce poběží, se celá škola (včetně personálu) bude oblékat do jednotlivých barev duhy. Kdo nebude mít oblečení v dané barvě, tomu bude přidělena barevná stužka, kterou bude muset ten den nosit na viditelném místě.

Př.: Třída 9.F si na úterý určí žlutou barvu. Každý žák i paní učitelka si vezme na sebe část oblečení ve žluté barvě. Musí to být viditelné!

4) den naruby:

- Některé žáky naší školy napadlo, že bychom si s našimi učiteli na jeden jediný den vyměnili místo. Někteří učitelé by si tak mohli připomenout, jaké to je zase sedět ve školní lavici. Tuhle akci bychom naplánovali asi na konec školního roku. Samozřejmě by se zúčastnili jen učitelé, kteří budou chtít.

Připomínáme, že tyto akce nejsou schváleny. Proto prosím berte v potaz, že se nemusí uskutečnit. O dalších jakýchkoli změnách vás budeme informovat. Další informace budou vystaveny u hlavního vchodu!

Veronika Krahulcová, 9. F a Lucie Opatřilová, 9. H

KAŽDÝ SBÍRÁ NĚCO...

I letos se naše škola zaměřila na ekologii. A i letos se některé naše třídy a žáci opravdu činili. Jakých výsledků jsme dosáhli, si přečtete v našem přehledu.

1. pololetí:

Papír: 16 100 kg
 Pet lahve: 460 kg
 Hliník: 13 kg
 Tetrapak: 10 kg
 Monočlánky: 3 kg

Sběr hliníku - leden 2007

1. stupeň:

<u>Třídy</u>	<u>Celkem(g)</u>	<u>Průměr na žáka</u>	
IV.E	6775	282,29	1.místo
IV.F	3205	128,20	2.místo
I.E	2265	107,86	3.místo
V.E	2460	91,11	
III.D	1978	86,00	
V.D	1446	76,11	
I.D	685	34,25	
III.E	621	27,00	
II.D	515	22,39	

2. stupeň:

<u>Třídy</u>	<u>Celkem(g)</u>	<u>Průměr na žáka</u>	
VII.H	4580	190,83	1.místo
VII.F	805	44,74	2.místo
VI.F	850	34,00	3.místo
VIII.H	176	10,35	
IX.G	210	8,08	

Celkem: 26 616kg

„SÍLA LIDSKOSTI“

Dne 12. 3. 2007 se vydali některé třídy druhého stupně do kina na dokumentární film s následnou besedou. O čem film byl a jaké měli žáci na něj názory, se dočtete dále.

Film pojednává o období za 2. světové války. Lidé, převážně židé, cítili, že ve společnosti jim hrozí obrovské nebezpečí, ale až tak moc si to neuvědomovali, měli naději a víru a mysleli si, že všechno bude dobré! Ale opak byl pravdou!

Roku 1939 si jeden britský 29letý muž jménem Nicholas Winton řekl, že pomůže dětem v tehdejší Československu! Situace se začala pomalu, ale jistě velice zhoršovat a on věděl, že není příliš mnoho času! Musel jednat rychle! Rozeslal mnoho dopisů do všech států, ale odpověděly mu jen dva - Velká Británie a Švýcarsko! Pouze tyto jediní souhlasili se záchranou a ubytováním československých dětí v jejich státě.

Mezi lidmi se začala roznášet zpráva, že Nicholas Winton dělá tuto dobrou věc a chodili své děti zapisovat na jeho seznam! Děti bylo obrovské množství! Nicholas nalepoval fotografie dětí na falšované pasy, protože britským úřadům to trvalo věčnost! On spolu s dalšími dobrovolníky tiskl falšované pasy, nalepoval a zařizoval vše pro odvoz dětí do Velké Británie.

Nejtěžší však bylo nalézt adoptivní rodiny pro děti.

Všechno potřebné už bylo připraveno a akce mohla začít! Přišel ten vytoužený okamžik, první dávka dětí měla přicestovat do Anglie. Nastalo loučení s rodiči, obrovský smutek a nevědomost, zda se ještě více shledají... Rodiče děti utěšovali, že za nimi přijedou, že to jsou jen takové malé prázdniny, ale sami věděli, že to je lež. Vlak odjížděl a děti plakaly, ale rodiče také, muselo to být pro ně neskutečně strašné opustit své dítě! Ano, byl to velký stesk a obrovský zármutek. Měla jsem v očích slzičky, když se loučili!

V Belgii se děti nalodily na trajekt a pluly přes kanál La Manche do Velké Británie. Byl to úspěch, dorazily v pořádku a vzaly si je jejich adoptivní rodiny a byly zachráněny, ale to byla jen malá část! Další dávka následovala v září.

možná i miliony židů!

Všichni se balili a chystali k odjezdu, ale najednou začalo Německo bombardovat, útočit a ničit náš stát!!! Otřesná představa, ale byla to krutá realita! Němci všechny židy, no téměř všechny - někteří utekli a emigrovali, odvěkli do koncentračních táborů a tam na ně bez milosti pustili jedovatý plyn, kterým je udusili! Zemřelo tam přes tisíce,

„SÍLA LIDSKOSTI“ – pokračování

Německo v čele s Adolfem Hitlerem začalo vzestupně mít obrovskou moc. Hitler nesnášel židy! Byl to neskutečně zlý člověk! Byl to říšský kancléř a vedl politickou stranu NSDAP!

Ale zpět k filmu, roku 1939 začala 2. světová válka, která trvala dlouhých 6 let, takže teprve v roce 1945 byl její konec! Ty děti, které Nicholas Winton zachránil, a bylo jich dost, okolo 669, jsou dnes úspěšní lidé a je jim dnes okolo 60-70 let.

Nicholas Winton se s tím moc nechlubil! Vůbec nikomu to neřekl, až jednou dělala jeho manželka velký úklid, našla na půdě mnoho fotografií československých dětí, které měly být ještě dopraveny do Velké Británie! A zanedlouho to vědělo spousta lidí z celého světa!

Po 68 letech svého hrdinského činu se pan Nicholas Winton shledal v jednom televizním pořadu se „svými“ dětmi, které zachránil! Všichni mu na 100tisíckrát děkovali, že zachránil jejich životy!

„Pan Nicholas Winton je velmi laskavý, převelice dobrotivý a nejslušnější člověk, kterého znám,“ řekl průvodce filmem pan Joe Schlesinger, který byl taky zachráněn panem Wintnem!

Michaela Peigerová, 9. F

Příklad Nicholase Wintona mi dokázal, že prostá lidská odvaha, vytrvalost, schopnost si poradit a touha pomoci povznesou jedince nad všechny spolky, instituce či jakkoliv velkou přesilu nepřátel a dovede jej ke správnému cíli.

Michaela, 9. F

Já si myslím, že člověk, kterému za 2. světové války záleží na tolika dětech, aby se dostaly do správných rodin a aby to přežily, tak musí mít opravdu velké srdce. Tenhle dokument byl opravdu dobře zpracovaný. Byl to velký přínos i pro mě, protože vím, že války jsou opravdu špatné, ale že by muselo kvůli tomu zemřít tolik nevinných dětí, to se mi zdá jako naprostý nesmysl! Ty děti za nic přece nemůžou! Velice obdivuji práci tohoto člověka, co za svůj život vykonal.

Martina, 9. F

Na tomto filmu mě šokovalo to, že je to tak významný čin a víc než polovina návštěvníků kina vůbec nevěděla, kdo je Winton a co dokázal. Myslím si, že tu Nobelovu cenu si opravdu zaslouží právem. Jako u jednoho z mála filmů a představení mi nebylo líto zaplatit vstupné a jsem ráda, že jsme na tento film šli a dozvěděli se to. Kéž by takových lidí bylo víc.

Lucka, 9. F

Tento dokument mě hodně zaujal. Občas jsem se dokázala vžít alespoň trochu do nějaké situace. Bylo to hrozné, já osobně bych v té době být nechtěla. Obdivuji N. Wintona, který měl takovou trpělivost a skoro sám zvládl všechnu tuto práci. A je pozoruhodné, že o tom s nikým vůbec nemluvil a zjistila to až po padesáti letech jeho manželka. Na tento dokument dlouho a možná nikdy nezapomenu.

Kristýna, 9. F

„SÍLA LIDSKOSTI“ – pokračování

Myslím, že to chtělo odvalu se pustit do takovéhle akce, zvláště, když bylo před 2. světovou válkou a i když si to mnozí nechtěli přiznat, nálada mezi Hitlerem a ostatními panovníky mnoha zemí byla napjatá. Zachránil 669 dětí a za každé chtěla Anglie, jak to měla v zákonu, 50 liber, což byly na tuto dobu docela velké peníze. Na svém kontě zachráněných dětí mohl mít dalších 250, ale protože strojvedoucí chtěl 1000 liber, vlak se o jeden den zpozdil a děti, kvůli okupaci Němci, nedorazily do Anglie ani do Švédska, ale do koncentračních táborů a to byla velká smůla. Kdybych byl na jeho místě a zachránil tolik dětí, asi bych si o slávu nějak řekl. Musím uznat, že sám zachránit tolik dětí je odvážné a chvalitebné.

Štěpán, 9. H

Dnes je už Nicholas Wintonovi už skoro 100 let, ale na svůj věk je úctyhodné, co dělá pro druhé a sobě rovné staré důchodce. Nejenže jim pomáhá nějak finančně, ale teď dokonce pro ně staví velký domov důchodců. Na svém kontě má také 5 světových rekordů. Jeden je třeba za to, že je nejstarší muž na světě, který letěl v ultralehkém letadle. Tady tohle všechno, co dělá a co už udělal, nikdy nebylo nějak oceněno, a teď se díky 12letému klukovi z jižních Čech sepisuje petice, aby byl nominován na Nobelovu cenu, což je podle mě správně, on si to zaslouží.

Kamil, 9. H

Tento dokument mě dostal do kolen. Nicholas Winton, si myslím, že byl a stále je statečný a odhodlaný muž. I když jsme tu dobu „díky bohu“ nezažili, tak nevím, jak se asi cítili lidé, kteří byli ve středu dění!? Nejvíce jsem byla hotová z dětských tvářiček. Když nasedaly do vlaku se slzičkami na tvářích. Tahle skutečnost, že se to stalo, je strašlivá!!! A jen na konec chci dodat: „Kdo neviděl, neuvěří.“

Zuzana, 9. H

Bylo to velice zajímavé, přestože mě takovéhle téma (2. světová válka) nikdy moc nezajímalo, velmi se mi to líbilo. Můžu dodat, že mi sem tam ukápla nějaká ta slzička dojetí nebo mi přišlo hrozně kruté, když jsem viděla, jak před několika desítkami let lidé trpěli. V očích měli naprostou bezmoc a beznaděj... Nikdy asi nepochopím, co si Hitler chtěl tím, že vyvraždil všechny kolem, dokázat. Jen vím, že to byl ubožák, nic jiného k tomu snad ani dodat nejde.

Lucie, 9. H

Film byl naprosto dokonalý. Na to, že nemám ráda takové filmy, tento byl naprosto bez chyby. O panu Wintonovi jsem před tím neslyšela, nevěděla jsem, kdo to je a díky tomuto filmu vím, kdo to je. Ve filmu se mi nejvíce líbily scény, když zachráněné „děti“ měly už své rodiny a vyprávěly o té škaradé době.

Annette, 9. F

Omluva:

Za naši redakci bych se chtěla omluvit **Petře Grénarové** ze 7. F, která je autorkou článku z březnového čísla Slováčku s názvem *Postižení mezi námi*. Mylně pod tímto článkem bylo uvedeno jméno Petry Palbuchtové.

Pawla Živná

KUNŠTÁTSKÁ LAŤKA

V úterý 20. března 2007 se, jako každý rok, konala v Kunštátě soutěž ve skoku vysokém. Naši školu opět jelo reprezentovat pár sportovců. I když šance na medaile nebyly příliš vysoké, nakonec jsme byli všichni překvapeni.

Jako dozor s námi jel pan učitel Ondruch, který se nás svým povzbuzováním snažil vyhnat k co nejlepším výsledkům.

Ovšem skok vysoký je sport, při kterém nikdy není nic jisté a hodně zde záleží na štěstí. To se k nám přiklonilo bohužel jen v kategorii mladších žákyň, kde nás reprezentovaly sestry Lenka a Nika Řezníkové.

Ze začátku byla na děvčatech vidět nejistota, ale jak se laťka zvedala, podávala děvčata lepší a lepší výkony. Nakonec stačilo úsilí Niky

Řezníkové, která skočila 131 cm a posunula si tak osobní maximum, na bronzovou medaili!!☺

Ve starších žákyních naši školu reprezentovaly Veronika Husovská a Monika Černá. Bohužel se oběma děvčatům příliš nedařilo, tak zůstaly až pod stupni vítězů.

Jako jediný kluk se naši školu vydal reprezentovat Michal Horák (starší chlapci), který si ovšem po prvním skoku poranil koleno, tak ze soutěže raději odstoupil, aby zranění ještě nezvážnil!

Po vyhlášení výsledků už byli všichni hladoví a těšili se do školy na oběd, jenže štěstí nám opravdu nepřálo. Kvůli sněhové kalamitě nám nepřijel autobus, a tak jsme museli hodinu čekat na zastávce, než přijede další autobus.

Po příjezdu do Boskovic už nikdo do školy na oběd nechtěl, všichni se rozutekli domů, do horké vany.. ☺.. teda až na pana Ondrucha, který musel všechny obědy sníst za nás!!

☺☺☺

Doufáme, že pan učitel byl s výsledky aspoň trochu spokojen a že příští rok naše škola opět obhájí svou výbornou pověst v této disciplíně.

Monika Černá, 9. F

AUSTRÁLIE

V pondělí 26. 3. 2007 jsme se třídou vyrazili do SKP na dokumentární film o Austrálii.

Na program se všichni předem těšili, jelikož minulý rok už jsme na jednom podobném dokumentu byli (byl myslím o Indonésii) a moc se nám líbil☺. Bohužel jsme tam šli místo angličtiny a dějepisu, což nás zamrzelo – mnohem lepší by bylo přijít o němčinu☺!!

Ale i tak den ve škole uběhl rychle a konečně se nastal vytoužený odchod. Do sokolovny jsme dorazili mezi prvními,

ale stejně jsme seděli až v zadu. Počkalo se, než dorazí i zbylé třídy, a pak už se mohlo začít.

Pořadem provázeli dva moderátoři, ženu už jsme znali z předchozího dílu, ale velkým zklamáním pro nás bylo to, že mladého a pohledného moderátora vystřídal podstatně starší☹.

Nejdříve nás seznámili se vznikem Austrálie, její rozlohou, zeměpisným umístěním a rozdělením na jednotlivé státy.

Poté nám postupně ukazovali všechna zajímavá místa, která navštívili, povídali nám o tom, jací tam žijí lidé, zvířata a jaké tam jsou zvyky.

Celý program byl velmi efektně zpracován – film byl promítán na třech velkoplošných obrazovkách a doplňován místní hudbou.

Na konec nám, už jako v předešlém díle, pustili hudební a obrazový remix, souhrn všeho, co jsme za celý film mohli vidět.

Celý dokument se mi moc líbil, zjistila jsem, že Austrálie má spoustu nádherných míst a zvláštností, které bych chtěla vidět na vlastní oči☺. Nejvíce mě zaujala opera v Sydney a hora Uluru.

Moc se mi to líbilo, škoda jen, že tam neměli párky v rohlíku☺. Byly bychom si s Peťkou určo daly!!:-)

Monika Černá, 9. F

Bylo to velice pěkně zpracované. Nejhezčí bylo město Sydney, které se nám zalíbilo hlavně budovou opery. Bylo tam dost zajímavých věcí. Nadchla nás prostě celá Austrálie a těšíme se na další díly tohoto dokumentu, které už asi na základní škole nevidíme.

Nikola a Monika, 9. G

Bylo to zajímavé, ale chvilkami nuda ...☹ Nejlepší byla ta zvířata a taky ten mix hudby ke konci. Bylo to poučné a dobře zpracované. Bohužel ale příštím hostem nebudeme! Teda nevíme, co na nás ještě škola nebo producenti projektu chystají, ale moc nás to nebavilo. Máme raději kino s akčním filmem, ale toho se asi nikdy nedočkáme ☹

Petra a Adéla, 9. G

Líbilo se nám, jak tam krmili krokodýly, zaujala nás příhoda s krokodýlem, který vyskočil na loď. A taky se nám líbili ti pavouci, já bych se jich bál a ani bych se jich nedotýkal. Moc se nám to líbilo.

Pavel a Dušan, 9. G

Moc mě to nebavilo. Nudilo mě poslouchat dvě hodiny něco, co už jsem znala dávno z hodin zeměpisu.

Markéta, 8. H

Na promítání se mi nejvíce líbilo podání a hlavně, že tu byli ti lidé, kteří to opravdu zažili. Nejradši bych chtěl, aby se takto učilo i v hodině zeměpisu.

Pavel, 8. H

Natáčení hodiny OV

Dne 9. 3. 2007 jsme měli občanskou výchovu. Tentokrát to byla zajímavá hodina, protože nás natáčeli na kameru.

Dne 9. března jsme měli hodinu občanky jako každou jinou, ale přišli se na nás podívat pan ředitel Ochmanský, statutární zástupkyně Dagmar Oujezská a naše zástupkyně Vlasta Pulcová. Natáčel nás kameraman, aby ukázali v jiných školách jiný způsob výuky. Byla to suprová hodina jako vždy, akorát to bylo jiné v tom, že nás natáčeli.

Irena Štěpánková, 8.H

Hodina byla jako vždy zajímavá. Všichni jsme se trochu styděli. Takže to „házel“ dojem, že jsme ta nejhodnější třída. Ovšem je to asi jenom dojem. Hodinu jsme přežili v pořádku. Někteří se styděli tak, že nepromluvili ani slůvko. Ale šlo to!

Anna Kocmanová, 8.H

V pátek 9. března se v naší třídě 8. H natáčelo, jak vypadá hodina občanské výchovy s moderním způsobem výuky, což znamená, že žáci jenom nesedí a neposlouchají výklad učitele, ale aktivně se do ní zapojují.

Řekla bych, že jsme se trochu i báli díky tomu, že nás točili. Ono to totiž nebylo zrovna příjemné. Ve výuce byla i zástupkyně ředitele Vlasta Pulcová, statutární zástupkyně Dagmar Oujezská, pan ředitel Vladimír Ochmanský a kameraman.

I když jsme se opravdu trochu báli, nakonec to vlastně nebylo ani tak hrozné.

Soňa Svěráková, 8.H

Každý zpočátku nevěděl, jak bude hodina probíhat, protože jsme měli trému a tak. V hodině jsme byli ve skupince, psali jsme do sešitu, diskutovali... Nakonec hodiny nás paní zástupkyně pochválila. Všichni jsme byli (aspoň myslím) rádi, že natáčení skončilo. Pak jsme se viděli v TV. Jako hodina se mi líbila, ale ne to natáčení. Je to takové divné, vidět sebe a spolužáky v televizi na videu.

Markéta Badalová, 8.H

Tato delegace si byla prohlédnout učební metody paní učitelky Živné a natočili ji na kameru. Hosté v naší třídě seděli tiše a pozorně sledovali. Paní učitelka nás rozdělila do skupinek a dala nám rozhodnout pomocí tří světél semaforu nakreslených na papír: co nesmíme = červená, co můžeme s dovolením dospělého = oranžová a co smíme = zelená.

Všichni se ochotně zapojili do výuky. Hodina se povedla a všem se líbila.

Vladimír Illa, 8. H

Můj názor je, že by se mělo takhle učit ve všech hodinách a byl bych rád, aby si to vyzkoušeli i ostatní.

Pavel Bohátec, 8. H

Bylo to super, byli jsme hodní, ale trochu jsem se styděl, ale jinak v pohodě.

Ondra Stejskal, 8.H

BESEDA O VÝŽIVĚ

Ve čtvrtek 22. 3. 2007 jsme měli ve škole přednášku o poruchách potravy.

Domluvil nám ji pan učitel Ondruch s jednou paní, která se zabývá jak mentální anorexií, tak bulimií a bylo to jen pro osmáky. Byla v učebně angličtiny a naše třída tam šla 4. hodinu s paní učitelkou Mackovou.

Bavili jsem se tam o mentální anorexii, bulimii, ale i obezitě. Probrala se i správná výživa, kolik by měla denní strava obsahovat vitamínů, cukrů, tuků a bílkovin. Potom nám pustili video s výpovědí holek, které anorexii měly nebo jsou ještě na léčení. Na konci nám ještě rozdali brožurky, ve kterých byla výživová pyramida a rady, jak správně jíst. Potom jsme si ještě mohli změřit, kolik máme tuku v těle, ale na to většina holek od nás nešla.

Bylo to zajímavé, i když už jsem většinu věcí věděla, ale bavilo mě to. Některé ty holky vypadaly opravdu strašně a člověka to tak nějak nakopne k tomu, aby správně jedl a nedržel zbytečné diety. Určitě je škoda, že to nemohly vidět i ostatní třídy, protože to opravdu stálo za to.

Když nám pustili video o poruchách příjmu potravy, zamrazilo nás v zádech. Netušili jsme, že to je tak závažné onemocnění. Při pohledu na fotografie s mentální anorexií jsem zůstali jak opaření a pozorovali jsem s otevřenou pusou. Nikomu se nechtělo věřit, že to není fotomontáž, ale je to tak.

Anna, 8.H

Na konec si mohl, kdo chtěl, změřit, kolik má % tuku v těle. Bylo to moc zajímavé, bavilo mě to. Nejlepší bylo měření tuku. Mohli by takovou přednášku udělat znovu.

Zdeněk, 8.H

Soňa Svěráková 8.H

Paní doktorka nás seznamovala také s potravinovou pyramidou a dostali jsme letáček s informacemi o zdravém stravování, pohybu, BMI indexu atd.

Daniěl, 8.H

Jsem ráda, že jsme měli možnost to vidět, začala jsem i zdravěji jíst a radši budu taková, jaká jsem, než dopadnou tak hrozně, jak ti ostatní.

Irena, 8.H

Mně se tam hodně líbilo to měření tuku a to BMI - body mass index = váha (kg)/výška (m²). Jinak tam říkaly už docela známé věci. Ale to video o anorexii bylo hodně zajímavé a poučné.

Honza V. a Jarda, 8. H

Mám pořád názor, že je lepší mít nějaké to kilo navíc, než mít problémy s váhou a riskovat různé problémy!

Markéta, 8. H

Beseda mě ale určitě nedonutila ke změně mých oblíbených jídel.

Tomáš, 8. H

Nejzábavnější bylo to, když nám ta paní měřila tuk a svaly v těle.

Adam, 8. G

Nejvíc nás asi udivilo to, když jsme se dozvěděli, že v 0,5 l Coca-coly je 15 kostek cukru.

Eva, 8. G

Zjistil jsem, že se stravuji dost špatně, ale večeri jsem stejně snědl celou.

Lukáš, 8. G

Můj názor je, aby se to s ničím nepřehánělo. Nemělo by se to přehánět s dietami ani přejídáním. Nejlepší je sportovat. Když se sportuje a žije se zdravě, tak i to zdraví je lepší.

Edita, 8.G

PŘÁNÍ

Přeji vám za celou redakci krásné Velikonoce, chlapcům bohatou pomlázku, dívkám bezbolestný mrskut a všem prázdniny plné sluníčka a jarní pohody.

Pavla Živná

REDAKCE:

Šéfredaktor: Pavla Živná

Redaktoři: Petra Palbuchtová
Veronika Krahulcová
Lucie Opatřilová
Anna Faltýnková
Michaela Peigerová
Monika Černá
Třída 8. G
Třída 8. H
Třída 9. F
Třída 9. G
Třída 9. H

Grafická úprava: Pavla Živná

Adresa redakce: ZŠ Boskovice, okres Blansko
Slovákova 8
680 01 Boskovice

